

Палиш газом чи ні, а платити за його транспортування мусиш

Як нинішній уряд перегнув палку і тепер намагається вийти з ситуації — читайте на **с. 8** >>

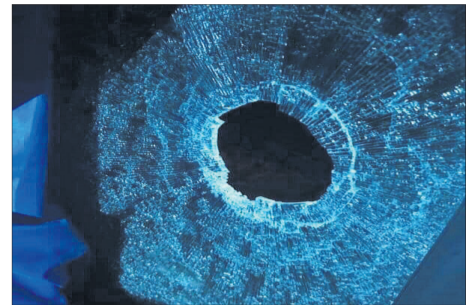
Фото focus.ua.

У всіх на вустах

«Думаю, багатьом пасажиром тих автобусів ще довго снитимуться жахи».

Фото unian.ua.

Усі мешканці санаторію на Полтавщині, які вимушені там перебувати, наголошує лучанка, вболівають за одне і те ж: «Найголовніше, щоб усі були здорові, бо найменше, чого хоче кожен із нас, — це когось хоч чимось заразити».

Водночас Ольга Батура відмовилася

«**Найголовніше, щоб усі були здорові, бо найменше, чого хоче кожен із нас, — це когось хоч чимось заразити.**»

«З НАМИ В АВТОБУСІ ЇХАЛИ ІНОЗЕМЦІ, ТО МЕНІ БУЛО СОРОМНО ПЕРЕД НИМИ»

Так описала свою дорогу до місця карантину лучанка Ольга Батура, евакуйована з Китаю

Оксана КОВАЛЕНКО

Пані Ольга, яка мешкала і працювала в Ухані, де нині розпал коронавірусу, разом з іншими евакуйованими в Україну співвітчизниками ще понад тиждень перебуватиме на Полтавщині під наглядом медиків. Як розповіла вона газеті

«Волинь», найбільше, що вразило її після прибуття, — це поведінка людей, які пікетували дорогу у Нових Санжарах.

«Ну ви, мабуть, в новинах бачили, що тут коїлось. Закидали нас камінням. Отакі у нас люди... З нами їхали іноземці, мені було соромно перед ними», — поділилася Ольга Батура.

Вона також розповіла, що дівчата, які сиділи в автобусі поруч, дуже злякалися через таку агресію. «Загалом, — запевнила наша землячка, — з усіма все добре, лікарі постійно всіх перевіряють, годують смачно й умови проживання нормальні. Але всі чекають, щоб швидше це минулося. Хоч, думаю, багатьом ще довго будуть снитися жахи».

зараз розповідати більше, бо її пригнічують образливі коментарі у соцмережах. Рекомендацію не контактувати зі ЗМІ отримала й решта прибулих. Мовляв, якщо злісні коментатори не матимуть що обговорювати, буде легше всім.

Як повідомлялося, Україна евакуйовала також 27 іноземців, у тому числі 8 громадян Аргентини, 5 — Домініканської Республіки, 5 — Еквадору, 4 — Сальвадору, 2 — Казахстану, 1 — Коста-Рики, 1 — Ізраїлю, 1 — Чорногорії, 1 — Панами. Нагадаємо, наприкінці минулого тижня у селищі міського типу Нові Санжари правоохоронці відтіснили протестувальників і привезли у місцевий медичний центр людей, евакуйованих з китайського міста Ухань. У колоні було кілька автобусів із розбитими вікнами. Раніше у Нових Санжарах Нацгвардія розчистила дороги від протестувальників проти ввезення сюди людей з Уханя. ■

Пряма мова

Євген КОМАРОВСЬКИЙ, відомий педіатр, радник Володимира Зеленського, в інтерв'ю Дмитру Гордону розповів, які емоції у нього викликають перші місяці роботи Зеленського на посаді Президента:

Викликають величезний смуток, величезний смуток. Просто іноді хочеться ридати й все. Мені погано, мені дуже погано. Зеленському надто важко, але той факт, що важко, не дає йому підстав не звертати уваги на тих людей, які від нього абсолютно конкретно хотіли й чекали.

РЕКЛАМА

ЦЕ ДІЙСНО ГЕНІАЛЬНО!

Простатит, аденома, імпотенція? Вихід! Цим способом користуються у Німеччині та всьому світі.

Мене звать Микола Іванович і мені 62 роки. І у мене вже, як і в більшості в такому віці, почалися чоловічі проблеми. Разів 10 бігаєш до туалету, биль... А найстрашніше, що це може призвести навіть до імпотенції, аденоми, а потім і до операції. Хто ходив до лікарів, знає, що коштує це немало, лікуєшся довго, а результатів майже ніяких.

Але мені пощастило. Я знайшов вихід! І допоміг мені у цьому мій син. Живе він у Гамбурзі (Німеччина), і як приїздив до нас у гості, дізнався про мої проблеми. Був дуже здивований тим, що у тій же Німеччині знають про наших учених і користуються їхніми розробкам, а ми — ні. Оце справді дивно. Отже, дізнався я про геніальну книгу «Друге серце чоловіка». Написали її дійсно наші

лікарі — кандидати медичних наук Лобанов та Ішук. У книзі дуже доступно та зрозуміло (і головне — просто) описані поради, розробки, і справді дієві способи лікування. Я вже перевіряв це все на собі!

Ось декілька прикладів із книги, які мене особливо вразили:

- Дуже зрозуміло пояснені причини появи простатиту та як із ним боротися.
- Дієві поради щодо того, як відновити потенцію.
- Проста профілактика простатиту, аденоми для молодих.
- І головне (якщо, не дай Боже, з вами це трапилось) — перша невідкладна допомога.
- Досвід наших предків.

І взагалі книга «Друге серце чоловіка» дуже цікава та інформативна. Я вважаю, що вона має бути у кожного чоловіка!

УВАГА! АКЦІЯ! До 17.03.2020 р. Ціну на книгу знижено в 2 рази.

48 грн 20 грн (поштові витрати сплачує отримувач).

Тел.: (067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

Читайте у лютому випуску іншого нашого видання

«Читанка для всіх»:

Хірург Юрій Хавер провів у зоні АТО понад п'ятсот операцій

Як тепер карають за несплату аліментів

Українська акторка Римма Зюбіна: «На мій погляд, гроші пахнуть»

У японському селі мешкає... 200 ляльок

Акторка Римма Зюбіна носила бриту на Майдан, відмовилась від російських фільмів і називає «1+1» рабами

Читанка для всіх
корисні поради

Хірург Юрій Хавер провів у зоні АТО понад 500 операцій

Любомир ГУЗАР: «Голодного можна купити, а вільного — тільки вбити»

ЩАВРО, ШКАВО, ПІЗНЯВАЛІНО. Сторінка добрих новин

Ще у продажу!!!

Запитуйте у точках продажу газет і у ваших листонош!

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

4 820230 060010 >

Пульс дня

ШАХРАЇ ОБДУРИЛИ ФЕРМЕРКУ НА 102 000 ГРИВЕНЬ

Увага: нова схема виманювання грошей!

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цими днями в тенета провідисвіта потрапила очільниця одного з фермерських господарств Горохівщини. Жінку зацікавило оголошення в інтернеті про продаж міндобрив за здешевленою ціною. Зате телефонували за вказаним номером, замовила його 22 тонни. Ошуканець і справді передав замовлення на завод, де виробляється добриво, разом із номером телефону замовниці, а виробник чесно зв'язався з нею і домовився про дату й годину доставки.

Доки везли товар у село, шахрай устиг поставити покупчині умову: мішки

розвантажать тоді, коли на вказаний рахунок вона перерахує 102 тисячі гривень, що жінка й зробила. Після цього не могла зрозуміти, чому ще й прибулий водій просить заплатити за крам аж 180 тисяч гривень. Усе стало ясно, коли знову набрала номер провідисвіта з інтернету. Він, звісно, вже був поза зоною досяжності.

До слова, на ті ж самі, як кажуть, граблі аграрниця наступила вдруге. Кілька років тому вона залишилася ні з чим, перерахувавши аферистам 70 тисяч гривень за пальне.

Працівники Горохівського відділу поліції вже вкотре застерігають громадян від покупок на сумнівних сайтах. ■

НА КОВЕЛЬЩИНІ КАРАНТИН ЧЕРЕЗ АФРИКАНСЬКУ ЧУМУ СВИНЕЙ

Минулого четверга відбулося позачергове засідання Державної надзвичайної протиепізоотичної комісії при облдержадміністрації, на розгляд якої було винесено питання «Про заходи з локалізації та ліквідації спалаху африканської чуми серед диких свиней в лісовому масиві Голобського лісництва Ковельського СЛАТ «ТУР»

Богдана КАТЕРИНЧУК

Головне управління Держпродспоживслужби Волині інформує, що за результатами засідання комісії були прийняті рішення, зокрема, визнати спалахом інфекції квартал 43 урочища Мочила в згаданому лісництві, встановити зону захисту в радіусі 3 кілометрів навколо неблагополучного пункту мисливських угідь. Крім того, визначити зону спо-

стереження в радіусі 10 кілометрів від зовнішніх меж зони захисту.

Відповідні служби та організації зобов'язані вжити заходів контролю на виконання ветеринарно-санітарних вимог при переміщенні свиней та їх утриманні, реалізації продукції зі свинини, обов'язкового щоденного обстеження егерською службою мисливських угідь на предмет виявлення хворих чи загинувших диких кабанів. ■

ВПЕРШЕ ЗА 120 ЛІТ ВОЛИНЯНИ МОЖУТЬ НЕ БОЯТИСЯ ПОВЕНІ

Аномально тепла зима негативно позначилася на формуванні весняного водопілля. Це загрозово для водойм області за умов спекотного та сухого літа

Марина ЛУГОВА

Про таку ситуацію станом на 19 лютого 2020 року повідомила заступниця начальника Волинського обласного гідрометеоцентру Людмила Кващук під час засідання регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, яка відбулася під головуванням заступника голови облдержадміністрації Олександра Троханенка, інформує пресслужба ОДА. За її словами, упродовж 2019–2020 на річках області склалися вкрай несприятливі гідрометорологічні умови через відсутність талих вод, які щороку підживлювали водойми нашого регіону. Тому зараз водність річок області — нижча від середньої норми. Поточний рівень води в них на 1–2 метри менший за відмітки заплави (окрім

річок Прип'ять та і Стохід — там до метра).

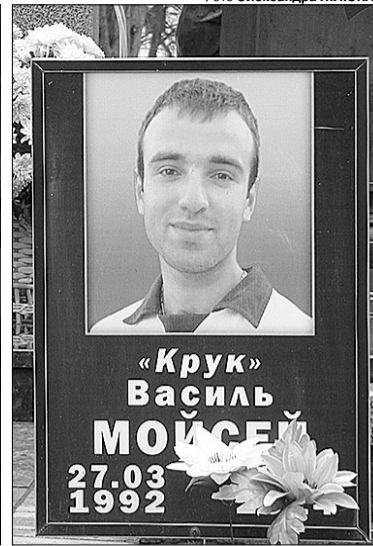
«Щодо Світязя, то на сьогодні рівень води в озері підвищився на 10 сантиметрів порівняно з грудневими позначками 2019 року. Цьому сприяли зниження температур, випаровуваності та значні опади, які поліпшили ситуацію», — повідомила Людмила Кващук.

В. о. начальника Регіонального офісу водних ресурсів у Волинській області Ростислав Кравчук доповів, що на сьогодні одна з річок області не вийшла на заплаву та має достатній запас — від 40 сантиметрів у річці Стохід і до 2 метрів — у Стиру та Західному Бузі. «В таких умовах вперше за історію спостережень весняної повені не буде. Разом з тим, враховуючи кліматичні зміни, не виключені паводки, які можуть спричинити локальні опади», — наголосив посадовець. ■

Тема № 1

Роман Мойсей (посередині) наполягає: доки ми не будемо боротися так, як боровся його брат, не матимемо своєї держави.

«Зеленський попросив вибачення, і на серці трохи легше стало» — батько волинського Героя Небесної сотні

20 лютого українці вшанували пам'ять земляків, які віддали своє життя за свободу під час Революції гідності. Поминальні заходи відбулися в різних куточках країни, а Президент зустрівся з рідними загиблих на Майдані

Леонід ОЛІЙНИК

Микола Ігорович із села Залісоче Ківерцівського району, батько Героя Небесної сотні Івана Тарасюка, того дня був у столиці. Він приїхав на місце вбивства свого сина. Думав, що побачиться із главою держави, але не вдалося. Володимир Зеленський запросив на аудієнцію 20 родичів загиблих. У число цих делегатів Микола Тарасюк не потрапив. Утім, після панахиди, яку відслужив у Михайлівському соборі митрополит Епіфаній, вдалося обговорити почуте від очільника країни.

— Зеленський розповідав, що не знав добре ситуації, коли випустив беркутівців, яких підозрюють у розстрілі, що йому так нарадили. Навіть просив вибачення. Батьки вимагали, щоб він це публічно сказав, — переповідає Микола Ігорович.

За його словами, гарант Конституції переконував, що справа Майдану і суд будуть доведені до логічного завершення. А от присутня на зустрічі

Ірина Венедіктова (в. о. директора ДБР. — Ред.) «не давала батькам і слова сказати».

— Складається враження, що перед Президентом стоїть стіна, щоб він правди не чув, — припустив волинянин.

Зеленський запропонував делегувати від батьків Героїв Небесної сотні представника, який його консультуватиме. Миколу Тарасюка зустріч втішила.

— Знаєте, як він так поговорив з нами, то на серці трішки

вшанувати пам'ять Героїв Небесної сотні на Меморіал Слави обласного центру.

Біля могили Василя Мойсея священники відслужили панахиду, учасники віча поклали квіти до монумента.

Ніхто гучних промов не вголошував. Декілька слів сказав лише Роман Мойсей. Він розповів, що Василь не хотів помирати, що планував майбутнє, хотів мати трьох дітей...

«Коли вже зрозумів, що йде у вічне життя, він вибачився пе-

« Родичам загиблих уже шість років замилюють очі, міняють прокурорів, відпускають підозрюваних беркутівців. »

легше стало, але дружина сумнівається, чи він був щирим, чи таке ставлення до нас тільки 20 лютого, а далі все буде як завжди.

А під час скорботних заходів у Луцьку брат загиблого на Майдані Василя Мойсея Роман закликав українців боротися за правду.

Чимало лучан прийшли

ред всіма нами і сказав, що всі любимо. Він пролив кров за нас, будьмо гідні тієї крові!» — наголосив Роман.

Брат Героя також нарікає, що родичам загиблих уже шість років замилюють очі, міняють прокурорів, відпускають підозрюваних беркутівців. Тож він закликав патріотів не здаватися. ■

Кримінал

ПРАВООХОРОНЕЦЬ ВИМАГАВ ХАБАРА У НЕВИННОГО ЧОЛОВІКА

На Волині затримали начальника відділу Головного управління Національної поліції в області, який одержав 3 000 доларів США неправомірної вигоди

Наталка МУРАХЕВИЧ

За версією слідства, посадовець вимагав і, зрештою, отримав згадану суму за закриття кримінального провадження за фактом незаконного заволодіння громадянином транспортним засобом Volkswagen Passat. Крім цього, він нібито обіцяв не вилучати автомобіль.

Як з'ясувалося згодом, громадянин придбав автівку закон-

но, однак продавець магазину заявив, що він її викрав. Таким чином, гроші за закриття провадження правоохоронець вимагав у невинної особи. Це обурило чоловіка, і він звернувся із відповідною заявою.

Наразі дії поліцейського кваліфікували за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України. Прокурори готують повідомлення про підозру, а також клопотання до суду про обрання правоохоронцю міри запобіжного заходу.

Ставитимуть питання і про відсторонення його від посади.

Нагадаємо, що санкція інкримінованої статті передбачає покарання від 5 до 10 років позбавлення волі з трирічною заборорою права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю, а також конфіскацію майна.

Викриття начальника відділу ГУ Національної поліції в області під час одержання ним неправомірної вигоди — результат спільної роботи прокуратур Волині і Львівщини, слідчих Територіального управління ДБР, розташованого у місті Львові, та оперативних працівників Волинського управління Департаменту внутрішньої безпеки Нацполіції України. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото tvoemisto.tv

Сім кроків

Їй близько 70-ти. Мешкає на 5-му поверсі багатоповерхівки. Щодня вона тепло вдягається на прогулянку, а затишні двері балконні. Маршрут звичний: сім невеличких кроків — уперед, сім — назад. Саме стільки дозволяє величина балкона

Оксана КОВАЛЕНКО

Вона тільки зрідка поглядає вниз, бо зробила відкриття — їй цікавіше з собою. Про що вона думає? Згадує себе дівчачим у квітчастій суkenочці... Як перекидає через плече косу на побаченні... Бере на руки первісточка... Терпне від щастя, чуючи перше «ма-ма»...

Сім неквапних кроків — уперед і сім — у зворотному

напряму.

...Отой вечір, коли він зненацька приніс їй величезний букет ромашок! Стільки років шлюбу позаду, а він — з «їхніми» ромашками. І здивовані очі дитей: «Чому мама плаче?!»

Сім кроків — уперед, сім — назад. Не бозна-скільки для прогулянки, але достатньо, щоб переглядати найяскравіші секундні кадри, вилучені з десятиліть життя.

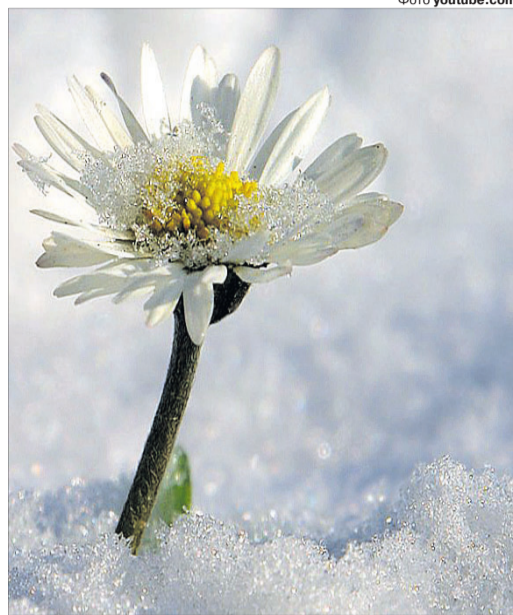

Фото youtube.com.

Знай: твоя любов розтопить сніг.

Фото Світлани ЗОЗУЛЯ

Щаслива володарка листівок Леся Корнійчук.

Лист із Америки таки «долетів» до адресатки з Луцька!

В одному з попередніх номерів «Волині» авторка цих рядків розповіла про недоставлене поштове відправлення з далекого Сіетла

Світлана ЗОЗУЛЯ

Ця інформація схвилювала декількох читачок, які зателефонували мені особисто, та багатьох користувачів мережі Facebook, котрі невтомно поширювали інтернет-версію замітки-прохання.

Отож, спільними зусиллями адресатку листа — Лесю Корнійчук — було знайдено: вона проживає на вулиці Кравчука у Луцьку. Жінка підтвердила, що у неї дійсно є близькі родичі у Сполучених Штатах Америки, зокрема у місті Сіетл. Вона розповіла, що й раніше отримувала від них поштою світліни й вітальні листівки з нагоди свят і пам'ятних дат. А нині різдвяно-новорічне вітання уже й не сподівалася одержати...

Леся Корнійчук подякувала працівникам відділення поштового зв'язку № 26 та, зокрема, «листоноші, яка «скумекала» і таки принесла очікуваний лист. ■

«Життя — як пісня»

Так називається книга спогадів про відомого на Волині та за її межами культурного діяча, педагога, засновника Волинського коледжу культури і мистецтва ім. І. Стравінського Віктора Чебліна. Нещодавно вона вийшла в обласній друкарні у серії «Видатні постаті Волині»

Лариса ЗАНЮК

Зібрати та впорядкувати публікації про колегу стало справою честі для заступника директора закладу Антона Антонока, який знав Віктора Михайловича особисто. Заслуженого працівника культури поважала інтелігенція області, а зі створеного ним культосвітнього училища вийшло чимало видатних особистостей. Усі вони поділилися своїми думками про Вчителя у книзі.

Десять років, як Віктор Чеблін спостерігає за своїм дітищем із небес, його ставлять у приклад студентам, як взірць життя, гідного наслідування. Багато матеріалів про Віктора Чебліна друкувала і газета «Волинь». Анастасія Філатенко, «літописець культури Волині», як нарік її автор книги, написала публікацію «Життя — як пісня», так і назвав її Антон Антонок. Бо пісня — сумна чи весела — супроводжувала Віктора Михайловича все життя. Та майстер знав толк не лише в музиці (грав на всіх можливих інструментах, окрім скрипки), а й був чудовим педагогом і дбав про рухову активність студентів, заняття спортом. У виданні багато фотографій, через які відкривається не просто чудова людина з гроном талантів, а й уся епоха становлення культурної освіти Волині, яскраві сторінки її минулого.

— Завдяки Віктору Чебліну заклади культури, бібліотеки були повністю забезпечені кваліфікованими кадрами. На жаль, тепер багато їх закриваються, — розповідає автор Антон Антонок. — Велика подяка всім, хто поділився спогадами і допоміг матеріально. Книга розрахована на студентів, керівників навчальних закладів. Знаю, що зацікавляться і колишні випускники. Тож придбати її можна в коледжі. ■

26 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.07, захід — 17.55, тривалість дня — 10.48).

Місяць в Овні. 4 день Місяця.

Іменинники: Світлана, Зоя, Степан, Артем, Мартин.

27 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.05, захід — 17.57, тривалість дня — 10.52).

Місяць в Овні. 5 день Місяця.

Іменинники: Кирило, Михайло, Федір, Оксентій, Аврам, Георгій, Юрій, Филімон.

Книгарню-кафе поповнить іваничівський фермер

Про Леонтія Петровича Макарова — гарного господаря, колишнього депутата Іваничівської районної ради, патріота й не байдужого до всього, що відбувається в районі, області та в державі загалом, чудову людину — уже доводилося писати в нашу газету

Алла ЛІСОВА

Як правило, при кожній зустрічі він щиро та емоційно розповідав про те, як не просто ведеться нашим фермерам, коли пальне, засоби захисту рослин, мінеральні добрива дорожчають так, що ціни на сільгосппродукцію за ними не встигають, як не просто взяти кредит, інколи «воювати» з бюрократичними перепонами. І цього разу телефонний дзвінок налаштував на подібну інформацію. Однак вона стосувалася зовсім іншого. Це була реакція на матеріал «Хочете прочитати книгу — підіть у кафе». Іваничівський фермер, який основну функцію у господарстві вже передав синові, вирішив і частину своєї бібліотеки, яка не вміщається в будинку, передати у більш людне місце. Книги дуже цікаві, ним та дітьми перечитані й гарно збережені. Думав, якій бібліотеці їх подарувати. А тут така слушна нагода... Попросив повідомити власників кафе. Надіюся, що вони погодяться продовжити повноцінне життя десяткам видань, деякі з них майже раритетні. Книжки, як і люди, прагнуть спілкування. От тільки чи багато в «Новіку» вільного місця на стінах для книжкових полиць?

Прогноз погоди

«Сонне сонце іще — наче ласка луски золоті»

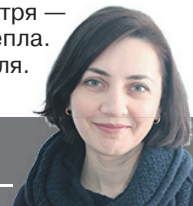
Теперішня погода немовби в очікуванні справжньої весни. І навіть небесне світило дрімає, як пише поет Ігор Павлюк. 26 лютого, у день пам'яті преподобного Мартиніана, приборкувача пристрастей, наші пращури спостерігали за небом: якщо ввечері місяць червоний, то наступного дня очікувати вітру і снігу.

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **26 лютого — хмарно з проясненням, дощ із мокрим снігом.** Вітер південно-західний, 7–12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 0–5 градусів тепла, вдень — 4–9. **27-го — хмарно з проясненням, вночі мокрий сніг, вдень невеликий дощ з мокрим снігом.** Вітер північно-західний, 7–12 метрів за секунду, місцями пориви — 15–20. Температура повітря вночі — мінус 2—плюс 3, вдень — 0—плюс 5. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 26 лютого було 1990 року — плюс 17, найхолодніше — 1963-го — 31 градус морозу.

У Рівному 26, 27 лютого хмарно, без опадів. Температура повітря — **26 лютого** — 3–9 градусів тепла. **27-го** — 2–5 градусів вище нуля.

Ведуча рубрики
Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72-38-94

Погляд

Кость ГАРБАРЧУК,
редактор відділу місцевого
самоврядування і сільського
життя «Газети Волинь»

«Сержант у снігах», або Неймовірні пригоди італійця в Україні

Нещодавно моя однокурсниця повернулася із закордонних заробітків. Дружимо ми давно, але чимало літ не бачилися, тому розмова вийшла тривалою. Після навчання наші дороги розійшлися, а зустрілися ми у Луцьку. З тих пір час від часу бачимося — коли Таїсія з'являється на батьківщині

— Я тобі поясню, чому старі італійці так хочуть, щоб за ними доглядали саме українки. Це зовсім не випадково, — розпочала свою історію однокурсниця. — Тебе як журналіста це повинно зацікавити. Я 12 років опікувалася одним старим. Мене найняв його син, який здоров'ям батька не сильно переймався.

Жінка стала розповідати, що її підліпний Даріо, якого вона називала Данило, якимось відразу став дуже прихильно ставитися до неї. Перші слова, які почула від нього: «Ню-ся, картош-ка, ва-лян-ки». Тая спочатку грішним ділом подумала, що дід хоче сексу, але він поводить себе по-джентльменськи та й досяг дуже поважного віку. Згодом, вивчивши добре мову, вона дізналась історію його життя, яке могло обірватися в Україні ще взимку 1943-го.

Тоді 19-річний Даріо служив в дивізії «Торіно» й у складі Італійського експедиційного корпусу воював у засніжених степах України. Їхній підрозділ потрапив в оточення, й солдати невеликими групами у лютий мороз проривалися через лінію фронту. Голод та виснаження робили свою справу, і юні італійці навіки залишилися на нашій землі. Їх навіть не хоронили, а лише присипали снігом, щоб не роздерли вовки. Якогось вечора напівбомжований Даріо попросився переночувати в маленьку хатинку до самотньої жінки. Він лише запам'ятав, що село знаходилося на березі річки Донець.

Три тижні українка Нюся виходжувала молодого італійця, ризикуючи власним життям. А коли він оклигав, збрала в дорогу. Десь роздобула новенькі валянки, наварила картоплі з лушпайками й солдат добрався до німців, які відправили юнака у концтабір, звинувативши у дезертирстві. Але, пройшовши всі випробування, він повернувся у рідне містечко.

Тому вдячність до українців Даріо зберіг на все життя. А в Італії було понад 200 тисяч таких солдатів. За словами Таїсії, вона навчила його кожного ранку вітатися: «Слава Україні!». Вони разом дивилися й обговорювали новини, коли розпочався Євромайдан. Ридали за Героями Небесної сотні. З жахом спостерігали, як Росія окупує Крим та Донбас. Коли стали показувати Донецьк, старий Даріо кричав: «Я тут також бував, там живуть дуже добрі та щирі люди». Нині мало залишилося тих ветеранів, але їхні спогади передаються від покоління до покоління.

— Помер мій Данило, — продовжила жінка. — Я добре його доглядала, прожив 93 роки. Плакала за ним, як за батьком.

Слухаючи розповідь Таїсії, пригадав прочитані нещодавно мемуари «Сержант у снігах». Їх написав колишній борець експедиційного корпусу, який став одним із найвідоміших італійських письменників — Маріо Рігоні-Стерн (1921–2008). Відверта розповідь про Другу світову очима звичайного солдата. З цієї книги ви дізнаєтеся чимало шокуючих подробиць про драматичні пригоди італійців в Україні.

... Цю історію я оприлюднюю із любов'язної згоди моєї однокурсниці. Вона за три місяці перебування на Волині відвідала всіх родичів та батьківські могили. Але нещодавно категорично заявила: «Я вже не зможу тут жити», і знову збирається в Італію. ■

Політика

ЗЕ-РЕВАНШ: «кадри» Януковича повертаються, щоб мстити патріотам

За мовчазної згоди влади Росія та «п'ята колона» взяли на переписувати історію Майдану та переслідувати його активістів

Василь РОГУЦЬКИЙ

РФ та її прихильники в Україні вдалися до методу «дрібних порізів»: щотижня та щодня має бути здійснена якась антиукраїнська дія, що не викличе масових протестів, але з часом дасть потрібний Москві ефект, послабивши і так підірваний український організм. Це все робиться під парасолькою Президента Зеленського. Причому, ймовірно, він прикриває реваншистів не через те, що особисто прагне їм допомогти, а просто тому, що «какая різниця». Адже Зеленський не пропустив через свою душу та розум ні Майдан, з якого кпинив, ні війну, ні незалежність загалом. Він — випадкова людина на своїй посаді, яка до кінця не усвідомлює, що насправді відбувається навколо.

...Отже, «дрібні порізи». Вони уже доволі відчутні: справами Майдану у Державному бюро розслідувань займається адвокат Януковича Бабіков; директор ДБР Ірина Венедіктова закликає відмінити закон про амністію майданівців; підозрюваних «беркутівців» відпускають, а «кадри» Януковича повертаються; патріотів навпаки — кидають за ґрати та переслідують — від бойового генерала Марченка до п'ятого Президента Петра Порошенка; російські телеканали, які працюють в Україні, нещадно «бомблять» українців пропагандою.

Особливо великі зусилля для дискредитації української ідеї Кремль доклав у річницю перемоги

«Скасування закону про амністію активістів Майдану — це намагання поставити в один ряд убивць майданівців і їхніх жертв.»

Майдану та у дні, коли ми вшанували пам'ять Героїв Небесної сотні. До цього особисто долучився навіть Путін, який велику частину інтерв'ю для ТАСС присвятив розповіді про те, що українців не існує, що ми з ними — «один народ».

Депутат від «Слуги народу» Максим Бужанський демонстративно не встав, коли вшанували пам'ять Героїв Революції гідності, а в цей час з телеекранів усіяли покидьки переконували нас, що Майдан був державним переворотом і в кровопролитті винні маніфестанти, а не державний зрадник Янукович та його проросійська банда.

Чому Кремль та «п'ята колона» так несамовито накинулись на Майдан? Відповідь проста. Бо Майдан був успішною, переможною боротьбою за нашу незалежність, він врятував Україну з рук Путіна, куди її поклав Янукович. Революція гідності — це світла сторінка в нашій історії. А жертвність Героїв Небесної сотні стала уособленням усього найкращого та високого, що є у людині. І це є очевидним для кожного, хто вважає цінним українську державність та людську гідність, хай скільки скрегочуть зубами усіялі путіністи та реваншисти.

Фото politika.net

«Слуга» Максим Бужанський сидить під час вшанування Небесної сотні. Не такі «нові обличчя» хотілось бачити у новій Раді...

КОМЕНТАРІ

Олексій АРЕСТОВИЧ,
політичний експерт,
ветеран АТО:

«Нагадаю, що поліцейські під час Майдану НЕ виконували функцію правоохоронців, вони виконували функцію карателів, які за наказом злочинної влади, з'єднавшись із організованою злочинністю (!), займалися фізичним знищенням громадян, які вийшли захистити незалежність та конституційний лад України... По суті, сьогодні маємо повний повтор ситуації шестирічної давнини: об'єднання організованої злочинності, колаборантів та вищої

Андрій ПАРУБІЙ,
комендант Майдану,
народний депутат від фракції «Європейська солідарність»:

«Скасування закону про амністію активістів Майдану — це намагання поставити в один ряд убивць майданівців і їхніх жертв... Сьогодні прямі агенти Путіна і Януковича — Портнов і Лукаш — намагаються нав'язати нам дискусію, хто саме почав стріляти 20 лютого. Я хочу нагадати, що перші загиблі були задовго до цього. 22 січня був убитий Жизневський і Нігоян, бійці самооборони... Загалом до подій 18–20 лютого 9 майданівців були вбиті! Фактично було оголошено правоохоронними органами «сафари» — майданівців ловили, катували, переслідували. Якби ми їх не зупинили 20 лютого, цих смертей було б набагато більше. Переконаний. Путін би танками «звільняв» Майдан...

Ще напередодні президентських виборів я говорив, що Зеленський — це просто модернізований Янукович. Сьогодні ми з кожним днем бачимо, що нам просто дають у пом'якшеній, омолодженій формі ту ж саму ідеологію Януковича, Партію регіонів і проросійських сил. І на чолі цього стоїть Президент Зеленський. На моє глибоке переконання, чим швидше він піде з посади, тим краще буде для України. Тим легше ми зможемо захистити Україну від Росії... Потурання влади (реваншистам. — Ред.) — це системна спланована кампанія по зміні реальності і повернення України в стан до 2014 року.

Я вам скажу, не випадково у Мюнхенській змові, цих «12 пунктах», 12-м є почати в Україні обговорення про нову ідентичність. Це і є той стратегічний план Росії і Путіна, який вони готують — знищити українську ідентичність. На жаль, першими під удар підпадають Майдан і його Герої». ■

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ,
народний депутат від фракції «Європейська солідарність»:

«Кожен із українських майданів для мене — це Майдан за незалежність. Всі вони про незалежність, тому що як тільки є загроза її втратити — українці виходять. І перемога Майдану — здобуток і досягнення української незалежності... Тому все робиться для того, щоб скомпрометувати Майдан, це головна мета Росії. Бо якщо його скомпрометувати, то це була не боротьба за незалежність, а пуч. І тоді російська агресія на захист «законної» влади є виправданою. Тож це не російсько-українська війна, а громадянське протистояння в Україні, і Росія прийшла на допомогу. А якщо прийшла на допомогу, то не потрібні санкції. І Україна знову входить у сферу впливу Росії. Тому вся ця гра ведеться для цього».

Резонанс

Нашого «Нептуна» вже охрестили «грозою морів». «Чому ж українська влада зволікає з її виготовленням?» — дивується генерал-майор Кривonos.

Українська ракета «Нептун» може знищувати російські кораблі за 100 кілометрів від берега

А її «сестра» «Вільха» летить на 70 км і б'є з точністю плюс-мінус 20 метрів. В одному залпі однієї установки «Смерч» — 12 таких ракет. Якщо «Нептун» ще має пройти державні випробування, то перша партія «Вільх» уже надійшла у війська. Це страшна зброя. Вона здатна випалювати російські війська на дальніх підступах. Однак ракетна програма України нині опинилася під загрозою

Петро МАКАРУК

У минулі роки на розробку цієї зброї витратили 4,5 мільярда гривень. Проте після зміни влади справа застопорилася. На сполох забив військовий журналіст Юрій Бутусов, який заявив, що Державне оборонне замовлення (ДОЗ) на 2020 рік не передбачає фінансування програми ракетних комплексів «Нептун» та закупки партії ракет до РСЗО «Вільха».

Дров у вогонь підкинув заступник секретаря Ради національної безпеки й оборони, бойовий генерал Сергій Кривonos, призначений на посаду ще при Порошенку. Він закликав Зеленського не підписувати оборонного замовлення, бо це може призвести до зриву ракетних програм. «Ії (ракетної програми). — Ред.» розвиток турбує не тільки мене, військових, а ще багатьох свідомих українців. Так само вона цікавить і росіян, бо наша ракетна програма — наш щит!

Ми — за розвиток програми, а росіяни — за згортання. Для них наші ракети, як кістка в горлі. Протягом попередніх років ракетна програма була пріоритетом!!! Сьогодні цього я не почув», — підкреслив Кривonos після засідання РНБО.

У відповідь Міністерство оборони заявило, що на роз-

заявили на «Лучі». Додамо, що небезпека є і в іншому: за словами Сергія Кривонosa, росіяни спеціально домагались влаштування своїх людей на керівні посади в українських підприємствах оборонного комплексу, щоб банкрутити їх.

Словом, через бардак у новій владі може постраждати вкрай важлива справа, яка

« За словами Сергія Кривонosa, росіяни спеціально домагались влаштування своїх людей на керівні посади в українських підприємствах оборонного комплексу, щоб банкрутити їх. »

робку та закупку цих ракет у 2020-му виділено 2 мільярди гривень — на 300 мільйонів більше, ніж минулоріч.

То кому ж вірити? Той же Юрій Бутусов каже, що вся проблема в тому, що, попри виділені гроші, цього року змінена система фінансування. Якщо колись кошти у бюджеті «на ракети» йшли окремими рядком, то зараз — ні. Усі ракети виготовляє підприємство «Луч», і йому запропонували працювати не за «живі» гроші, як раніше, а під так звані державні гарантії. Із зрозумілих причин виробники відмовились це робити. «Ракетна програма завжди була пріоритетом, її не можна перекладати на держгарантії. Це величезний ризик загнати підприємство в борги, розорити, як розорили ХКБМ (Харківське конструкторське бюро з машинобудування. — Ред.), і потім приватизувати або просто розвалити», — резонно

стосується оборони України. Колишній секретар РНБО Олександр Турчинов надавав ракетним програмам першочергового значення, про кожне випробування нової зброї він звітував суспільству та журналістам, чим неабияк бісив ворогів. Що є пріоритетом у теперішньої влади — не ясно. І навіть якщо ракетна програма таки буде продовжена, то вже зрозуміло, що вона загальмується. А це вкрай тривожно, адже Росія уже фактично завершила формування ударного військового угруповання на наших кордонах. Фахівці кажуть, що широкомасштабно атакувати Україну Москва вже може навіть без мобілізації. Тож потужні ракети могли б стати серйозним стримуючим фактором.

Насправді мир залежить не від того, що Зеленський побачив в очах Путіна, а від того, скільки ракет Україна встигне виготовити. ■

У номер!

ЧОЛОВІК РОЗРАХУВАВСЯ ЗА НАЇДКИ СУВЕНІРНИМИ БАНКНОТАМИ

22 лютого близько 11-ї години до кафетерію на вулиці Київській у Рівному навідався місцевий мешканець. Лише після другого замовлення офіціантка помітила підробку гривень та одразу викликала поліцію

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Слідчо-оперативна група, повідомляє відділ комунікації відомства, на місці події встановила, що 46-річний чоловік набрав випивки й закуски майже на 200 гривень і розрахувався 500-гривневою купюрою. Отримавши решту, через деякий час зробив аналогічне замовлення і, незважаючи на наявність інших купюр, знову

подав офіціантці «п'ятисотку». Оскільки це був завсідник закладу, який рідко мав такі кошти, працівниця запідозрила недобре. Придивившись до банкнот, виявила, що вони сувенірні. Під час поверхневого огляду поліцейські знайшли в хитруна ще одну аналогічну купюру.

Нині триває досудове розслідування за частиною 1 статті 190 Кримінального кодексу України (шахрайство). ■

Пульс дня

У ЛУЦЬКУ ПОПРОЩАЛИСЯ З ВОЇНОМ БОРИСОМ ШПАЧУКОМ

Бійця 128-ї бригади, який раптово помер поблизу Волновахи 18 лютого, минулої п'ятниці провели в останню путь

Олена ВОЛИНЕЦЬ

З устріли тіло військовика, повідомляє пресслужба Волинської єпархії ПЦУ, на кордоні Рівненської й Волинської областей, після чого похоронна процесія, у якій, зокрема, взяв участь цуманський декан протоієрей Тарас Манелюк, вирушила до Будинку панакхиди у Луцьку. Тут військові капелани протоієрей Олександр Вронський та священник Михайло Хімчак відслужили заупокійну літію. Наступного дня староста кафедрального собору Святої Трійці прото-

ієрей Володимир Подолець разом із капеланами відслужили чин похорону у цьому храмі. Останній спочинок воїн знайшов на Алеї почесних поховань на міському кладовищі поблизу села Гарзджа.

Борис Шпачук народився у 1967 році, він — кадровий офіцер. Проживав у Луцьку, був одружений і виховував доньку. Під час несення служби йому раптово стало зле, він звернувся до лікаря, проте той уже не зміг допомогти. Як стало відомо пізніше, у військовослужбовця обірвався тромб. ■

НА ВОЛИНІ ЗА НЕЗ'ЯСОВАНИХ ОБСТАВИН ЗАГИНУВ СИН ЕКСНАРДЕПА

Минулого четверга у Берестечку за місцем проживання було виявлено мертвим Віктора Ващука, 1966 року народження

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

За інформацією з власних джерел, тіло сина Катерини Ващук (депутата Верховної Ради 1994—2002 рр.) висіло на тросі — на перилах східців, що ведуть на другий поверх помешкання. Ймовірно, він покінчив із життям самогубством. За попередніми даними, передсмертної записки при ньому не виявлено і жодної версії причин його смерті поки що нема. Як поінформували в секторі комунікації поліції

Волині, за цим фактом відкрито провадження за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України, з приміткою «самогубство».

Віктор Ващук працював директором Берестечківського госпрозрахункового ринку. Ще ввечері 19 лютого сусіди бачили його біля будинку — він годував собаку. Відомо, що після розлучення чоловік уже багато років жив сам.

У Катерини Ващук залишилася дочка Тетяна.

Висловлюємо співчуття рідним покійного. ■

ВЕРБУВАЛИ ЖІНОК ДЛЯ СЕКСУАЛЬНИХ ПОСЛУГ

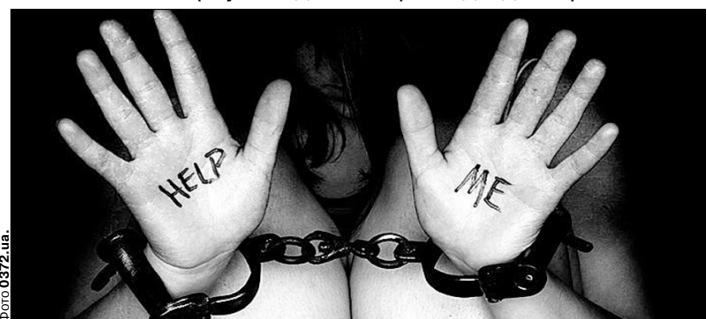
Слідчі Головного управління Національної поліції в Рівненській області закінчили досудове розслідування у кримінальному провадженні за фактом торгівлі людьми

Валентин СТАВСЬКИЙ

Зокрема, встановлено, що 27-річна жителька сусідньої Хмельниччини за попередньою змовою з двома спільницями підшуквала на території Рівненщини малозабезпечених жінок. Одну з них вони завербували для сексуальної експлуатації в Туреччині. Попередньо зловмисниці надали їй фінансову допомогу для оформлення документів, придбання одягу. У разі відмови їхати за кордон для надання інтимних послуг вона була зобов'язана негайно повернути надані

кошти, тобто потрапляла в боргову кабалу. Внаслідок скрутного матеріального становища і перебування у фінансовій залежності потерпіла погодилася на запропоновані умови.

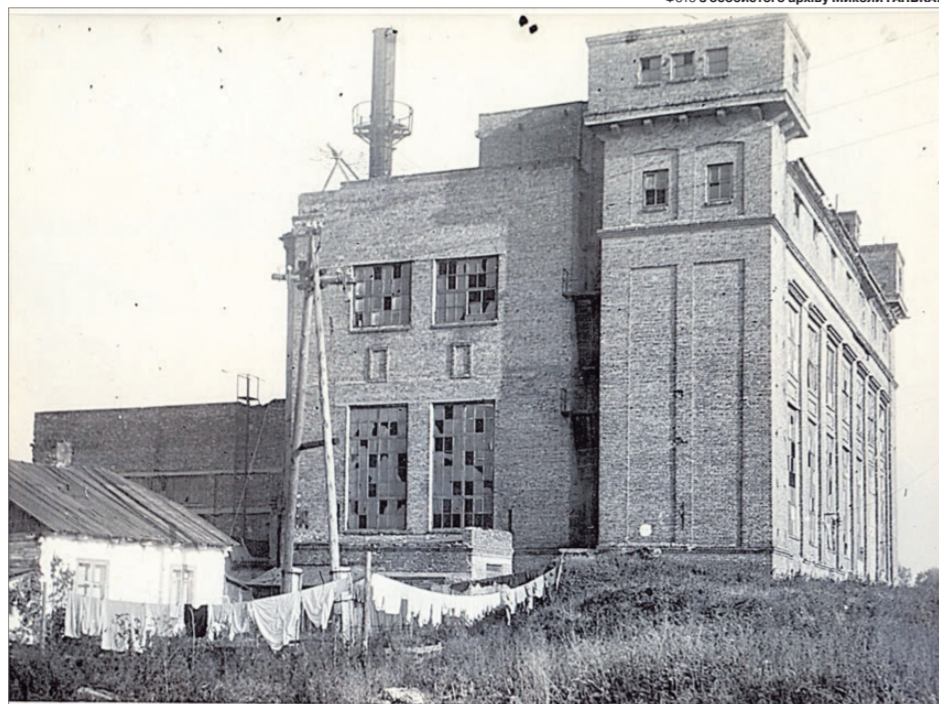
У подальшому прокуратура області затвердила і скерувала до Рівненського міського суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні за обвинуваченням вказаних осіб за ч. 2 ст. 149 Кримінального кодексу України. За вчинення вказаного злочину передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 12 років. ■

Гордість професії

Під час будівництва електростанції на вул. Залізничній у Луцьку. 50-ті роки минулого століття.

Трохи більше як через десятиліття цей «гігант» став незатребуваним, бо на Волинь прийшла «велика енергетика» із сусідньої Львівщини, де почали працювати перші шахти.

Внуки дарують Миколі Ганькові не тільки любов і радість, а й отаке знаряддя для скандинавської ходьби.

«ВОНИ НАМ — КОВБАСУ, А МИ ЇМ — СВІТЛО»

Про бартер, жінок, тюрму і спорт розповідає найстаріший енергетик Волині Микола Ганько

Ця професія навіть молодша, ніж сам Микола Федорович. Йому — 90, енергетиці області — трохи за 70. На його очах і з його участю виростає ціла індустрія: від примітивних установок, де торф перетворюється на світло, до гігантських електростанцій. Якщо перевести порівняння в іншу площину — це як від перших літер на папірусі до комп'ютера

У професію прийшов, «бо ж треба було десь робити». Недалеко, на розі теперішньої вулиці Ковельської та Набережної, стояла електростанція, перша і єдина на той час у Луцьку. Примітивна, на торф і дровах, але все ж це було підприємство, де платили гроші. Вона у 1947 році її стала першим робочим місцем Миколи. «Пам'ятаю, там усі старші за мене працювали. Після роботи гуртуються на пиво, то і я з ними. Йду додому, засмальцьований, курю «Казбек», горди такій! — сміється. — На мосту на Ковельській тоді завжди охорона озброєна стояла, це ж якраз після війни було. І директор наш теж із пістолетом ходив».

З тим начальником Микола зустрівся згодом... у луцькій тюрмі. Тямушого молодого електрика направили туди прокладати проводку. А директор там відбував строк. За амурні справи його заповнював за грати чоловік тої ж касирки, який працював у КДБ. «Что было, то было, Николай», — казав.

«Не раз мене рятувало, що я швидко бігав. Тоді як працювали? Раз-раз, рішення прийняв і миттю робиш, туди-сюди одним бігом! Територія підстанції велика, не було коли прогулюватися.»

Я ним тоді керував, він штраби бив у стінах під проводи. Не раз через мене його коханка передавала пляшку». Щиро сміється, коли пригадує, як іноді з колегами зловживали своїм «становищем»: «На вулиці Шопена був ковбасний цех. Істи хочеться, то щось крутнемо, і гасне там у них. Приходять, просять: гляньте, бо щось світла нема. Ну ми й «глянемо», а вони вже й кусок ковбаси несуть». Такі «грішки» можна сміливо списати

Інна ПІЛЮК

БІГОМ І З ЖАРТАМИ — ДО ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я НАВІТЬ У 90 РОКІВ

Ми домовляємося зустрітись у неділю по обіді, бо зранку пан Микола йде до церкви. У свої без кількох місяців 90 він запросто виступає цілу службу. Каже, ноги ще непогано носять, а от спина поболоє. Скаржиться, що вже не може доланнями дістати підлоги, коли нахилиться вперед, торкаючись долу тільки кінчики пальців. Я, втричі молодша, повторюю і собі цю вправу вдома. Із соромом визнаю, що у старенького виходить куди краще. Микола Ганько добре здоров'я і просто-таки блискучу пам'ять натренував не у спортзалі чи університетах. Він — один із тих, хто починав розбудову енергетики на Волині. Абсолютно не пафосний, як то часто буває з першопрохідцями будь-якої галузі, веселун і жартівник. У такій людині й історія всі щирі та «живі». Коли заходить мова про його від-

мінну фізичну форму, він і тут не забуває про гумор: «Не раз мене рятувало, що я швидко бігав. Тоді як працювали? Раз-раз, рішення прийняв і миттю робиш, туди-сюди одним бігом! Територія підстанції велика, не було коли прогулюватися. Дивлюсь, як тепер енергетики на лоба щось чіпляють і знімають на відео все, що і як робиш. Єрунда це все! Якби я таким займався, то толку було б мало».

З ДИРЕКТОРОМ ЗУСТРІВСЯ В ТЮРМІ

Микола Федорович — лучанин, жив неподалік теперішньої «Електротермометрії». Де нині стоїть цей завод, був сінокіс Ганьків. Родина тримала корову, свиней, птаство. У Стиру купалися до самої осені. Коли річка розливалася, вода доходила до порога. Поруч були ставки поміщика Коленка. Місцеві хлопчики часто крали там рибу. Жила сім'я бідно, навіть на випускний хлопець не мав що взути, вдома були лише німецькі трепи на дерев'яній підшві.

Ексклюзив

Китаянка Цзін ЦЗІН на Волині: «Що у вас чисте повітря, я відчула з першого подиху»

фотомонтаж

Вона спочатку вагалася і не погоджувалася на зустріч. Довелось через приятельку, син якої не один рік дружить з дівчиною з Піднебесної, переконувати у безпечності нашого інтерв'ю в Нововолинську, тим більше, що прибула вона в Україну ще тоді, коли про епідемію коронавірусу ніхто навіть не згадував

Алла ЛІСОВА

«ДУЖЕ БОЯЛАСЯ В УКРАЇНІ СНІГУ, БО НІКОЛІ РАНИШЕ ЙОГО НЕ БАЧИЛА»

— Цзін, чи була ти раніше в нашій країні, і яке перше найбільш яскраве враження після того, як ступила на українську землю?

— Я тут перше. Найбільше вразило голубе небо, якого мені не доводилося бачити в Китаї, і чисте повітря, яке відчула відразу з першого подиху. Та найбільше мене захопила мальовнича природа Карпат і катання на лижах. А дуже боялася снігу, бо досі його ніколи не бачила. Правда, два роки тому в Пекіні випав маленький, так усі поспішали його сфотографувати, бо швидко зникав.

— Що ти знала раніше про Україну? Звідки черпала інформацію?

— До знайомства з Орестом (він після закінчення Львівського політехнічного училища в Китаї навчав дітей англійської мови) читала все виключно в інтернет-джерелах. Але про вас, на відміну від інших, інформація була обмежена. Лише знала достеменно, що після розвалу СРСР Україна мала третій ядерний потенціал у світі. Тепер, звісно (усміхається), дізналася набагато більше.

— Твоя професія спонукає цікавитися іншими країнами?

— Так, я працюю журналістом, коригую та пишу статті на фінансово-економічну тему. Та оскільки є магістром права, то мене більше цікавить правовий аспект розвитку компанії — що роблять законно, а що ні. Освіту здобувала в місті Біджоу в провінції Шаньдун. Пишу вже вісім років для кількох провідних інтернет-ресурсів та друкованих видань Пекіна, де й проживаю зараз.

— Яку мову ти вивчала в школі, в університеті? Чи легко у вас вступити до вищої і здобути вищу освіту?

— В університеті — англійську. Але зараз змушена її вдосконалювати. Навчатися діти

йдуть після садочка, із шести років. Спочатку початкові класи, потім — середні й із десяти до дванадцяти — випускні, від успіху в яких і залежить, чи вступиш ти в університет. Я три останні роки дуже багато вчилася, спала практично по п'ять годин, щоб здати складні іспити й отримати вищу освіту, яка є платною. Ціна різна в різних провінціях. У нас вона становила в межах 500 доларів на рік. Вступають приблизно тридцять відсотків учнів. По-перше, це дорого. По-друге, тут така система: якщо ти не здаєш іспит у середній школі, то і не підеш до вищої.

«БОРЩ ПОЛЮБИЛА ЩЕ В ПЕКІНІ»

— Скажи чесно, не боялась сюди вирушати? Як батьки зреагували на це?

— Я подорожувала багатьма азіатськими та африканськими країнами. В Європі перший раз, мені було цікаво сюди летіти. Батьки не могли заперечити, — Цзін, знаю, що ти приїхала в Україну задвоє того, як епідемія смертельного коронавірусу охопила вашу країну. Як це сприйняла тут, за тисячі кілометрів від рідного дому?

«У вас великий потенціал, ви багата країна, на яку чекає прекрасне майбутнє.»

— Дехто каже, що мені пощастило. Але я вірю в те, що щинки людей, які в мене, мені було цікаво сюди летіти. Батьки не могли заперечити, — Цзін, знаю, що ти приїхала в Україну задвоє того, як епідемія смертельного коронавірусу охопила вашу країну. Як це сприйняла тут, за тисячі кілометрів від рідного дому?

для його приготування Орест змушений був їхати в інший кінець Пекіна в російській кварталі, щоб купити інгредієнти, такі, як буряк, квашена капуста, томатна паста. А ще я із задоволенням їм тверді сири, в нас їх майже немає. Треба шукати в міжнародних супермаркетах, і, наприклад, грамів 130 його може коштувати гривень триста, а то й більше.

«ДЕХТО КАЖЕ, ЩО МЕНІ ПОЩАСТИЛО, АЛЕ Я ДУЖЕ ПЕРЕЖИВАЮ ЗА БАТЬКІВЩИНУ»

— Дехто каже, що мені пощастило. Але я вірю в те, що щинки людей, які в мене, мені було цікаво сюди летіти. Батьки не могли заперечити, — Цзін, знаю, що ти приїхала в Україну задвоє того, як епідемія смертельного коронавірусу охопила вашу країну. Як це сприйняла тут, за тисячі кілометрів від рідного дому?

— Дехто каже, що мені пощастило. Але я вірю в те, що щинки людей, які в мене, мені було цікаво сюди летіти. Батьки не могли заперечити, — Цзін, знаю, що ти приїхала в Україну задвоє того, як епідемія смертельного коронавірусу охопила вашу країну. Як це сприйняла тут, за тисячі кілометрів від рідного дому?

бо в нас більш незалежні стосунки, ми менше з ними спілкуємося, ніж у вас. Хоча в цілому в Китаї переважає наука конфуціанство, згідно із вченням якого молоде покоління з великою повагою ставиться до старшого, ми вільні у своєму виборі... З батьками спілкуюсь по скайпу один чи два рази на тиждень. Я одна в сім'ї, адже лише зовсім недавно наша влада дозволила мати по дві дитини.

— Знаю, що ти навіть побувала у волинському селі, де проживає мама Ореста. Тобі сподобалося?

— Дуже важко добиратися не надто гарними дорогами... Я ніколи не бачила живності, окрім тієї, що в зоопарку, тому це мене потішило. Враження, що на такому великому просторі — на вулицях села — дуже мало людей зустрічаєш. Усе так романтично, але я б там більше місяця не змогла прожити.

— Як тоби наша кухня? Чи сподобалися українські страви?

— О, я відразу відчула, що в Китаї їдять набагато більше овочів і фруктів! Мені дуже за смакувала відбивна. Боюся лише, аби не розтовстіти (сміється). А ваші національні страви, зокрема борщ, я вже куштувала. Дуже смачний. Хоч

ЧИТАЙТЕ У «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ» ЗА 20 ЛЮТОГО:

Як торговці душами підсаджують людей на наркотики

Дівчині, яка довела себе до анорексії, лікарі не змогли допомогти

Українка стала другою мамою для легендарного боксера Майка Тайсона

«ЦІКАВА» ЗА 20 ЛЮТОГО ЩЕ У ПРОДАЖІ!

Навіщо американці відправили в космос 77-літнього дідуся

Запитуйте в листнош або в точках продажу газет!

Гуртвівня Агротехніки

МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японія, Китаю, Норвегії)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка» «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
15-15 К.С.

Гарантія запасні частини, навісне обладнання, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливістю відштовдування відсотків

М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутні №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

Підпишіться на наш YouTube-канал

Телефон: (050) 888-47-16 (098) 888-47-55

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО ПОРТ

М. Луцьк, вул. Шевченка, 22 тепло-порт@ukr.net

(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

■ Редакційний щоденник

«Газове лукавство» чи турбота про зручність для людей?

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу журналістка Євгенія СОМОВА

... ПАЛИШ ЧИ НІ, А ПЛАТИТИ МУСИШ

Із січня волиняни почали отримувати дві платіжки за газ. Спершу це викликало здивування, а потім роздратування. Люди не розуміють необхідності такої новації.

— Чому я маю платити за доставку газу, коли сам купував труби для підведення його до хати, смолу, обмотував їх, з власної кишені давав кошти за екскаватор, який копав траншею, — обурювався у редакційному кабінеті Михайло Гурський із села Жиричі Ратнівського району. — То мені облгаз повинен платити, бо ж я передав йому трубу, він користується нею, заробляє гроші...

Найбільше обурює людей, що оплачувати доставку доведеться навіть тим, хто не користується газом. Зокрема, мешканцям будинків, у яких ніхто не живе, а також тим, хто перейшов на альтернативні види палива — дрова чи торф.

Зіткнувшись з критикою цього нового механізму, в уряді зрозуміли, що перегнули палку. Тож вирішили об'єднати дві платіжки. Відтепер вартість споживання і транспортування газу буде в одній квитанції. Але від цього нічого ж не зміниться! За транспортування споживачам все одно доведеться віддавати кошти. Словом, виходить, як в анекдоті. Єврей поскаржився рабину, що йому тяжко жити: «Маю 10 дітей, тудилося в одній кімнаті, нема грошей». Той порадив купити козу. Через тиждень приходить єврей знову і каже, що стало ще гірше. Рабин радить продати козу. Єврей дивується: «Нащо ж я її купував?». Але таки продає. За тиждень знову приходить і каже: «Боже, ребе, як мені добре».

Але людям не до сміху. Адже їм пропонують вносити авансом платежі за неспожитий газ. Тим часом у всьому світі діє правило: людина повинна платити тільки за реально спожите. Народ невдоволений, що в державі нема ринку газу, конкуренції. Поставка голубого палива населенню, як і раніше, залишається під контролем таких олігархів, як Дмитро Фірташ, якому належить майже 70 відсотків газорозподільчих мереж. А вони не нехтують шансом заробити на зuboжilому населенні. І хоча компанії, які доставляють газ і надають послуги із транспортування розділили, вони залишилися фактично під контролем тих же олігархічних груп, що й були.

«Кажуть, що платимо за доставку газу менше, ніж торік, а у квитанції не видно».

...«ЗАЙЦЯМИ» МИМОВОЛІ

Захекана жінка стрибнула на підніжку тролейбуса, коли він уже збирався рушати. Ледве віддихавшись, витягнула гаманця, озирнувшись довкола. Очевидно, хотіла придбати талончик у кондуктора. Однак, не побачивши його, звернулася до сусідки: «Не знаєте, чи можна купити квиток у водія?» — «Вони вже не продають», — почула у відповідь. — «А де ж мені купити?» Питання повисло у повітрі. Звісно, пасажира могла б придбати його на автостанції чи в інших пунктах продажу, але, як сказала, приїхала із Шацька. Підвіз сусід на автівці. Та й не

час живе у Луцьку, але зареєстрований в Одесі. — Невже її рішення вище закону України?

Однозначно відповіді складно. Юристи переконують, що будь-яке рішення органу місцевого самоврядування не може суперечити закону держави. А з огляду на те, що міська рада не забезпечила умов для отримання цієї категорією населення безкоштовного електронного квитка, пільговики з інших населених пунктів області та України можуть їхати у громадському транспорті загального користування безкоштовно, за посвідченнями. У разі, коли контро-

« Чому я маю платити за доставку газу, коли сам купував труби для підведення його до хати, смолу, обмотував їх, з власної кишені давав кошти за екскаватор, який копав траншею. »

знає, де шукати ті пункти продажу. Тож довелось мимоволі стати «зайцем».

З проблемою йти пішки чи їхати без квитка зіткнулося після запровадження безготівкової оплати в громадському транспорті міста й чимало пільговиків із районних центрів і сіл області. Адже коли мешканці Прилуцького старостинського округу та інших, за яких платить громада, отримали персоналізовані електронні квитки і відповідно право їздити в тролейбусах безплатно, то решта волинян позбавлені його. Прикро слухати суперечки контролера із пасажирами з інвалідністю, не зареєстрованими у Луцьку. Люди доводять, що мають право безкоштовно їздити у громадському транспорті, а контролери посилаються на рішення міськради. Мовляв, усі претензії до депутатів. То вони вирішили, що на безоплатний проїзд мають право лише пільговики, які зареєстровані у Луцьку, а також мешканці громад, котрі уклали договір із підприємством «СІТІ-КАРД».

— Чому міська рада ділить пільговиків на своїх і чужих, позбавляє нас права на безкоштовний проїзд? — допитувався Федір Шевченко, котрий тривалий

лер спробує висадити чи оштрафувати юристи радять звертатися до суду, оскільки порушені їхні права.

Однак із проїздом пільговиків не все так просто, як здається на перший погляд. Адже бюджет Луцька — не бездонна криниця, і компенсувати витрати на перевезення жителів усіх населених пунктів області не може. До того ж місцеві органи влади мають право встановлювати свій порядок відшкодування пільгового проїзду. Словом, виникає правова колізія. Як розв'язати її? А щодо проблеми придбання квитків на 2 — 3 поїздки, то тут простіше. Можна збільшити кількість пунктів продажу, продавати їх не лише на автостанціях, залізничному вокзалі і у великих торгових мережах, а й, як це роблять у Вінниці, у маленьких маркетах на зупинках громадського транспорту. Зрештою, чому б не надати водіям комунального транспорту певну кількість квитків, аби приїжджі могли їх придбати.

...МІСТЕЧКО НА ПОЛТАВЩИНІ «ПРОСЛАВИЛОСЯ» НА ВЕСЬ СВІТ

В Україні довго готувалися до повернення співгромадян із уражено-

го коронавірусом Уханя. Шукали, де б їх можна було розмістити. Нарешті знайшли. Однак доставити їх туди виявилось непросто через протест населення, який перейшов у бій місцевого значення. Горіли автомобільні шини, летіли камені, пляшки... Поранені були і з боку правоохоронців, і з боку мешканців селища.

«Гостинність», якою вони зустріли евакуйованих, шокувала прибулих. Стомлені життям в режимі жорсткої ізоляції, який діяв у Китаї, люди раділи, що нарешті приїхали додому, махали руками з вікон автобусів землякам. А ті кидали у них камінням, не задумуючись, що можуть поранити, а то й вбити. Коли дивилася по телебаченню оті страшні сюжети, хотілося кричати: «Схаменіться, згадайте, що ви ж люди! Чим завинили перед вами прибулі з Китаю? Тим, що опинилися на території, де лютує інфекційне захворювання? А якби там були ваші діти? Невже б не пустили і їх додому?»

Серед евакуйованих було чимало молодих людей. Вони не сподівалися на такий прийом. А зіткнувшись із агресією, жорстокістю співгромадян, певне, задумуються, чи варто жити серед них, у державі, яка не може їх захистити.

Кажуть, що в страху великі очі. А його ще ж підсилювали фейкові мейли, які розсилалися на електронну пошту місцевих мешканців, начебто серед евакуйованих є хворі. Хтось, припускаю, якась політична сила намагалася посіяти паніку і заробити на цьому дивіденди перед виборами. Мовляв, ми ж захищаємо вас від біди.

Ситуація у Нових Санжарах показала далеко не кращі риси українців, наш «містечковий патріотизм». Ми кажемо: Схід і Захід разом, а насправді кожен думає перш за все про себе, своє село місто. І селище на Полтавщині не виняток. Жодна місцева влада не хотіла розміщувати у себе евакуйованих із Китаю. Усі намагалися відхреститися від них як від прокажених. Боялися, що завезуть коронавірус, хоча їхали здорові люди. Я можу зрозуміти страх пересічних громадян. У них мало інформації про це захворювання, його поширення, відсоток смертності від нього. Але не можу зрозуміти медиків, котрі робили усе можливе, аби евакуйованих розмістили не у їхньому регіоні. Коли дивилася телесюжет, на якому персонал одного із медзакладів містечка Винники на Львівщині, почувши, що їх повезли на Полтавщину, на радіощах заспівав «Гімн України», подумала, що усіх уже вразив вірус, вірус дурості. І що найгірше, не знайшлося жодної тверезо мислячої людини, яка б зупинила цей масовий психоз.

Події у Нових Санжарах підпсували імідж держави. Усі іноземні засоби масової інформації розповіли про них, про відсутність в українців співчуття до співгромадян. Німецька газета «Дойче Велле» назвала їх «днем ганьби». Соцмережі відреагували на них фотожабами. Мовляв, медаль мешканцям селища можна давати за оборону Полтави від... українців. Можна посміятися, якби не було так сумно. Адже отієї ганьби можливо було уникнути, якби уряд, Міністерство охорони здоров'я, місцева влада роз'яснили вчасно, що до них їдуть здорові українці, розповіли, які заходи будуть вживатися, аби вірус, якщо вже він, не доведи Господи, вразив когось, не вийшов за межі санаторію. ■

Цифри
Факти

Прапор, привезений із зони бойових дій на Донбасі, подарували Старовижівському краєзнавчому музею працівники поліції. Побачити дарунок та інші експонати можна на постійно діючій експозиції «Історія, що пишеться сьогодні». У закладі вже є невелика колекція стягів, зокрема, бойовий — зі Сходу, обпалене полотнище з Майдану та прапор білоруських добровольців.

Друге місце здобули волинські лікарі на п'ятому міжнародному чемпіонаті бригад екстреної медичної допомоги «Кременецьке медичне ралі-2020» у номінації «Краща українська медична команда». Нас випередили хмельничани, а звання абсолютного чемпіона вибороли представники Донецького Національного медичного університету. У заході взяло участь 27 команд з України та з-за кордону, зокрема, одна — з Білорусі, дві — з Польщі. Чемпіонат проводять з метою відпрацювання та вдосконалення навичок лікарів, які надають допомогу в екстреній ситуації.

■ Світове ім'я

Леся Українка у 4 роки навчилася читати, а вже у 5 штудіювала томи Чубинського

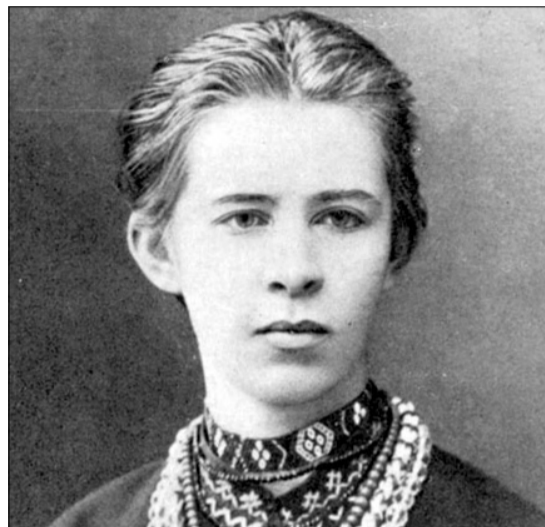
**У чому ж коріння генія Лесі Українки?
У чому її феномен як письменниці, коли
навіть через 149 років від дня народження
її твори цікавлять суспільство?**

**Катерина ВОЛОХ,
молодший науковий співробітник
Колодяжненського літературно-меморіального
музею Лесі Українки**

Найперше, звісно, — у письменницькому таланті від Бога. І добре, що Боже провидіння здійснилося, поєднавши з наполегливою працею Його обраниці. Одного разу 18-літня Леся Українка у листі до брата Михайла констатувала напрям своєї діяльності: «Як би там не було, а література — моя професія». І незаперечно, що вона стала можливою на основі широких знань, які дівчинка почала у себе усотувати з раннього дитинства. Уявімо собі маленьку дитину, яка ще не вмiла читати і яку батько навчав проказувати байку Глібова «Куц та Билина». Молодша сестра Лесі Ольга, переказуючи родинні спогади, писала: «Вона дуже гарно та чуло її декламувала». До сліз проймало читання рядка «Ох кущику, я на чужині...» А ця байка нелегка для вивчення навіть дорослому!

*Сказав раз куц Билині:
Билинонько! Чого така ти стала,
Мов рибонька в'яла;
Пожовкла, не цвітеш,
Живеш, як не живеш,
Твоя головонька от-от поляже?
Ох, кущику! — Билина каже —
Хто щиро поважа родину,
Свій рідний край,
Тому не всюди рай:
Чужина в'ялить, як Билину.*

Справжній світ знань майбутній письменниці відкрився, коли вона у чотири роки сама навчилася читати. І то не щось дитяче, а, за словами тієї ж сестри Ольги, «Першою книжкою, яку Лариса прочитала, була праця М. Ф. Комарова «Розмови про земні сили». У п'ятирічному віці мала Леся та на півтора року старший брат Михайло читали томи трудів Чубинського з казками та піснями, сербські народні думи і пісні в українському перекладі, міфи стародавніх греків та ще книги про подорожі різних мандрівників. Їх вони знали мало не напам'ять. Крім вищезгаданих, вони захоплювалися й іншими, бо обоє були дуже охочі до цьо-

Великою трагедією у житті письменниці вважала, за її висловом, «безкнижжя» і безмежно була вдячна тим, хто її від цього рятував.

го. Останнім часом осилила його «Смерть Івана Ільича» та «Власть тьми». Ділиться з дядьком думками про переклад на французьку мову «Тараса Бульби» М. В. Гоголя. Твори Тургенева, які недавно отримала, захоплюють її, повертається до них знов і знов.

Про ще один факт любові Лесі Українки до читання пише у спогадах сестра Ольга. Він стосується перебування дев'ятнадцятирічної письменниці у Луцьку. «Книжки до читання приносив Лесі учитель «городського училища» пан Крохмальний, що вчив мене у нас удома тої зими усякої шкільної премудрості. Брав він їх з великої хорошої бібліотеки (не лише з російських, а й з книжок різними чужими мовами), що перейшла до «Городського училища» од якоїсь давньої скасованої школи».

Великою трагедією у житті письменниці вважала, за її висловом, «безкнижжя» і безмежно була вдячна тим, хто її від цього рятував. У сім'ї, як могли, підтримували Лесю у потрібному їй, як повітря, захопленні. Посилали, дарували книги, сприяли коштами на вивчення мов, щоб могла читати світову літературу мовою оригіналу. У 1889 році Олена Пчілка писала синові Михайлу: «Лесі треба посилати по 60 руб., бо бере лекції англійської і італійської мов; я не могла одмовити в сьому, бо тільки ж вона й «жива» тією всякою словесністю».

У біографії та творчості письменниці можна знайти чимало фактів, які дають розуміння генези творів Лесі Українки з історії, релігії, політики, культури тощо. Секрет у тому, що, маючи величезний багаж знань, ніколи не зупинялася на досягнутому, а примножувала їх з метою, щоб українська література стояла врівень з літературою світовою, а формулою діяльності українського письменника вважала його широкі знання: «Біда наших українських писателів у тому, що вони більш пишуть, ніж читають, а як і читають, то все більш своє, не хотілось би з них приклад брати».

У вірші *Legende des si cles* («Легенда віків»), написаному 1906 року, у період творчої зрілості, пише про велике своє бажання — ще, і ще, і ще повнювати свої знання.

*Здавен, було, марю: коли б мені сила,
то я б у той храм таємничий вступила,
де світять крізь п'їтму науки дива,
де людська не хилиться вділ голова,
а гордо здіймається чоло думливе,
знаття свого певне, і ясне, й щасливе,
де ллється у душу величний спокій,
немов легендарний цілющий напій...*

P.S. «Особливою властивістю генія Лесі Українки є те, що вона випереджала свій час, що жила і творила на виріст, не піддажуючись ні під які примхливі, мінливі моди.»

Леся творила вічні цінності, до яких ще будуть приходити покоління людей майбутнього: ще багато її творів, особливо п'єс, лежить облогом. Ми ще багато в чому не доросли до їхнього розуміння і глибокого відтворення».

Юрій ЩЕРБАК.

Вітаємо!

22 лютого 55-ту річницю від дня народження зустрів настоятель Свято-Успенського храму села Бубнів Локачинського району протоієрей

Богдан СТАРОВСЬКИЙ.

Всечесний отче, ми дякуємо вам за зерна любові, милосердя, віру і надію, що засіваєте у наші серця. Бажаємо міцного здоров'я, терпіння, сил духовних і тілесних. Нехай Пресвята Богородиця оберегає і наставляє на добрі справи.

Сійте у серцях людських добро, щоб зерно це щедро проросло. Хай Господь здоров'я посилає, радості і щастя додає, дух святий над вами хай витає, бо ви добрим пастирем у нас є. Хай додасть наснаги вам і сили, хай панують спокій, мир, добро, щоб ви довго Господу служили і в житті щоб горя не було. Божого благословення на многії літа.

**З глибокою шаную і повагою
парафіяни храму.**

РЕКЛАМА

Комунальний заклад вищої освіти
«Волинський медичний інститут»

Волинської обласної ради

До уваги вступників!

1 березня об 11-й год. в актовій залі коледжу відбудеться День відкритих дверей.

Адреса: м. Луцьк, вул. Лесі Українки, 2,
тел. (0332) 72-36-55.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ В СУГЛОБАХ ТА СПИНІ?

*Постійна важкість у ногах, скутість в русі,
набряклість і хрускіт. Набридли постійно
наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі
спроби, які робилися раніше безуспішні?*

**- ТЕЛЕФОНУЙТЕ
ТА ОТРИМАЙТЕ
БЕЗКОШТОВНУ
КОНСУЛЬТАЦІЮ** від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопороз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю

ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:

**(097) 190 87 13, (095) 364 27 75,
(044) 338 26 24**

Не є лікарським засобом. Дієтична добавка до їжі. Перед вживанням проконсультуйтеся з лікарем та ознайомтеся з інструкцією. Висновок ДСЄЕ №05.03.02-03/103075 від 23.12.2018 року.

«КІВЕРЦІВСЬКЕ РТП» НАДАЄ ПОСЛУГИ:

- **РЕМОНТ** автотракторних двигунів;
- **ШЛІФУВАННЯ** колінчастих валів;
- **РЕМОНТ** паливної апаратури;
- **РЕМОНТ** ПД-10, П-350;
- **РЕМОНТ КОМПРЕСОРІВ** КамАЗ, ЗІЛ-130, Т-150, МАЗ;
- **АВТОМОБІЛЬНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ;**
- **ТОКАРНІ, СЛЮСАРНІ ПОСЛУГИ.**

ЯКІСТЬ ГАРАНТУЄМО.

м. Ківерці, вул. Соборності, 49, тел.: (03365) 2-21-70,
0677767599, 0990339210.

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЦІ НА М'ЯСОКОМБІНАТІ

**ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ
ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ — ЗАРАХУНОК
РОБОТОДАВЦЯ. ЗАРОБІТНА ПЛАТА — 90-100 грн/год.
Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.**

Доброго дня, Ківерчани!

Про життя району — на сторінках «Газети Волинь» №6 (22), 25 лютого 2020 року

■ Місцеві новини

НАЇЗДИЛИ
ЗАЛІЗНИЦЕЮ НА БІЛЬШ
ЯК 900 ТИСЯЧ ГРИВЕНЬ

Рівненська дирекція залізничних перевезень звернулася із проханням компенсувати обслуговування пільгових категорій населення

Мирослава СЛИВА

19 лютого в. о. голови районної державної адміністрації Юліан Таранчук провів робочу зустріч із начальником пасажирського сектору виробничого структурного підрозділу «Рівненська дирекція залізничних перевезень» Павлом Александром, начальником станції Ківерці Сергієм Чесноковим та заступником голови районної ради Віталієм Протасюком. Обговорили питання забезпечення відшкодування витрат за перевезення пільгових категорій населення.

Павло Александрук відзначив, що, за результатами проведеного моніторингу, у 2019 році пільговим перевезенням скористалися понад 43 тисячі пасажирів залізничного транспорту — жителів району, на загальну суму майже один мільйон гривень (878,7 тисячі гривень — приміське сполучення; 49,6 тисячі гривень — дальнє сполучення). Він звернувся із проханням передбачити у місцевих бюджетах відповідні суми для відшкодування витрат за перевезення пільгових категорій громадян.

За результатами зустрічі, на якій були присутні голови ОТГ, будуть шукати шляхи вирішення цього питання. ■

ГРОМАДІ
СЛУЖИТИМУТЬ ДВІ
НОВЕНЬКІ «ШВИДКІ»

21 лютого до Тростянецької сільської ради завітали представники благодійної організації «Філіппус», які нещодавно вручили автомобілі від шведського мецената Руне Графстрема

Мирослава КОЗЮПА

Машина розмитнені, мають присвоєні українські номерні знаки і повністю готові до початку виїзду на території Тростянецької громади.

Власник дитячого християнського табору «Берізка» в селі Озеро разом із представниками шведської благодійної організації привітали голову ОТГ Олександра Ковальчука із введенням в експлуатацію двох нових автомобілів «швидкої допомоги» та обговорили подальші потреби громади. ■

Цифри Факти У Хорлупівській бібліотеці провели вечір-реквієм «Хто вмирає в боротьбі, у серцях живе навіки до Дня пам'яті Героїв

Небесної сотні. Учениці Вероніка Сосницька та Іванна Лихач декламували вірші, присвячені подіям на Майдані, про долі Героїв, які в мирний час віддали своє життя. Присутні переглянули презентацію та відео: «Подай руку Україні» та «Небесна сотня. 10 юних янголів», «Пливе кача» та вшанували пам'ять про загиблих воїнів Небесного війська.

ТЕПЕР ДЛЯ РОСІЯНКИ «БАНДЕРІВЩИНА» – НАЙМИЛІША

«Коли у Луцьку побачила ковбаси на полицях – затамувала подих, адже в Ростові викидали лише «рубльовку» – і така черга стояла»

Тьотя Ліда — так у Ківерцях називають жінку ті, хто її знає. Вона весь час у русі, хоча вже третій десяток літ на заслуженому відпочинку. Постійно бачимо її на службі у Свято-Покровському соборі. Вона завжди привітна до людей, то й ківерчани їй тим же віддячують

Людмила ЯКИМЧУК

Якось розговорившись про події на Сході держави, Лідія Макарівна Звїздун обмовилася про те, що і доля її родини показова на тлі того, що відбувається. Народилася вона в Росії, в Ростовській області. Ще та далека війна змінила долю не однієї родини. Чули, що в Україні хліб можна було вимінити, щоб вижити. Тому й утікали товарняками, що рухалися сюди. Мамі вдалося влаштуватися на роботу в дитячий будинок, але з малечю, якою на той час була Ліда, не могли взяти, бо такого віку діток уже вивезли десь в інше місце. Розпитала — куди, та й подалася до нього. Важко доводилося, та й згадувати боляче.

Відповідно до тодішньої політики Сталіна відбувалося вербування людей на 5 років у Крим. Давали підйомні кошти, а оскільки тут були самі-однісінькі в місті, то й зважилися на це. Так 4-річна дівчинка з мамою Мотєю — Мотроною Василівною (батько загинув у перший рік війни в 1941-му) як переселенці потрапили в Крим, у село, де колись проживали кримські татари. Доля цього корінного народу і все, що з ним пов'язано, лише тепер стала відомою.

— У роки тієї далекої війни людям ніхто нічого не пояснював. Відводили хвилин 20 на збори — і все. Оскільки чоловіки переважно були на фронті, то можна лише уявити, що змогли взяти з собою жінки з дітьми у невідомість на вимогу енкавеевників?! Заганяли у вагони і відправляли як робочу силу в Середню Азію та на Урал...

Одних — вивезли, інших — привезли. Тож у Криму Ліда пішла в школу, а мама в колгоспі доглядала телят. Все велося російською мовою. Кісек Аратук (Клінівка тепер) — поселення, яке вона пам'ятає й донині. А ще — свою подругу Люсю Шлапак.

— На Різдво та ходила з гостинцями до родичів, а ми з мамою були зовсім самі. Я запитувала у неньки: чому ж так?... Адже в мамі було п'ятеро сестер і братів. Та вони вже встигли в пом'яник занести наші імена як загиблих, хоча мене, Лідку, сподівалися знайти десь у дитбудинку. І яка ж то була радість отримати лист із Ростовської об-

Віктор і Лідія Звїздуні вдячні Волині, що поєднала їхні долі. В краї, що став таким рідним, вони мають спокійну старість.

Лідія Макарівна на порозі 80-ліття тишиться своєю родиною і щиро бажає всім миру та спокою.

ласті від рідних! Звали додому...

Ліді було 16, коли мама попросила поїхати до родини в село Койсуг. Адже дівчина росла сміливою, самостійною. Городину ще малою їздила в Сімферополь продавати: назбирає було кропу чи петрушки, пов'яже в пучечки і торгує ними, а то й оптом

«Їй кажуть, що «живе на Бандерівщині...», а вона переконана, що саме Волинь для неї найдорожча.»

в ідальню здасть. А там ще й пригостять малу пиріжками.

— Мама телят пасе, а я везу пиріжечки. Як побачу в горах, де вона, то так і біжу щаслива...

Знала де ягід-грибів назбирати, лісових горіхів... А заробивши якусь копійку, купувала книжки, старанно обгортала, читала-навчалася, а згодом їх — майже новісінькі! — продавала, щоб купити інші. За три кілометри у сусіднє село до церкви ходила. Підгодовували й солдати. Так і рятувалися від голоду. Змалку дівчина дуже вправно в'язала гачком. Маму ж за сумлінну працю винагородили телицею — то й доїти допомагала.

— Працювала й пташницею. Ото як згадаю 5 тисяч курей — біле-біле-сеньке поле постає перед очима. Але відтоді, здавалося, яєць уже ніколи не їстиму — так багато їх було.

Лише до моря було далеко, пригадує, та й роботи вистачало. То вже пізніше із власною сім'єю щороку

вирушали відпочивати. Із півострова виїхали вже в 1956 році, коли кримські татари і греки поверталися на свою землю. 12 років — у Криму, ще 9 — у Ростовській області, а потім весь час — на Волині. Знайомство на виборчій ділянці в день її перших виборів із Віктором Звїздуним переросло у дружбу. Оскільки хлопця направили служити на Волинь — у військових частинах Луцька, Сокиричів, то й довелося познайомитися з прекрасним краєм.

— Коли в Луцьку в м'ясному магазині побачила ковбаси на полицях, від подиву затамувала подих. У Ростові хоч і «викидали рубльовку» — черга небачена стояла... У Луцьку народилася дочка, вже у Ківерцях — син. На Волині значно легше жилося. Працювала на будівництві — зводили приміщення пошти, 16-квартирного будинку на вулиці Киричука, дитсадок... Закінчила технікум харчової промисловості у Львові.

На місцевому консервному заводі у Ківерцях, що славився на всю країну якісною продукцією, Лідія Макарівна працювала робітницею, майстром, а згодом завскладом. Має сорок років трудового стажу. Як і в усіх нас, її серце крається від того, що відбувається на Сході, в Криму. Переживає і за дітей, яких доля розкидала в далекі краї. Там кажуть, що «живе на Бандерівщині...», а вона переконана, що саме Волинь для неї найдорожча. Саме цей край дав можливість розквітнути, жити і працювати, створити сім'ю і мати спокійну старість. Стається, як може, переконує, що нам усім потрібен мир і спокій. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається цегляний будинок у с. Чемерин Ківерцівського району. Тел. 068 64 56 333.
- У м. Новограді-Волинському Житомирської області продається на 3-му поверсі 5-поверхового будинку 3-кімнатна квартира (58,5 кв. м, кімнати роздільні, великий балкон, лоджія, усі зручності. Центр міста, поряд — парк, школа, дитячий садок, магазини, лікарня, автостанція). Тел. 050 46 30 374.
- Продається 5-кімнатна квартира в Луцьку. Тел. 097 10 20 995.
- Продається 2-кімнатна квартира в новобудові (м. Луцьк). Тел. 098 66 06 303.
- Продається будинок у с. Матейки Маневецького району. Житловий стан, є надвірні споруди. Тел. 099 75 03 304.
- Продається недорого дерев'яний будинок, обшитий вагонкою, у доброму житловому стані. Є надвірні господарські споруди, сад, виноградник, 50 соток землі, свердловина, поруч — газ. Заасфальтований доїзд (с. Охлопів Горохівського району). Тел.: 095 53 28 104, 097 02 67 668.
- Куплю будьяку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 72 27 271, 096 80 00 567.
- Продається частина будинку (м. Луцьк, район спиртзаводу). Ціна договірна. Тел. 095 71 35 770.
- У житловому масиві с. Тарасове (м. Луцьк) продається садиба (велика хата, гараж, господарські будівлі, 0,25 га городу, сад). Огороджено. Тел. 067 49 82 214.

АВТОРИНОК

- Куплю автомобіль ЛуАЗ «Волинянка» та комплект запчастин до нього. Тел.: 066 12 99 287, 068 85 42 736.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається бурякорізка (двигун 1.5, чавунний диск на 4 ножі, пускова апаратура, компактна). Тел. 093 62 35 015.
- Продам: трактори Т-25 у доброму стані (привезені з-за кордону), прес-підбирачі, гноєрозкидачі, сівалки, плуги, саджалки, іншу техніку. Недорого. Тел.: 067 12 53 737, 099 08 34 091.
- Продам або привезу на замовлення: сівалки кінні (13, 15, 17, 21, 26, 30) та тракторні (з баком на міндобриво), сошникові (дискові), копачки дворядні причіпні польського та німецького виробництва («Кухман», «Шмутцер», «Кромаг»), картоплезиральні комбайни («Большо», «Карлик», «Хассія»), розкидачі гною. Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та сучільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпатель «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продається трактор Т-40 (після капремонту, у доброму робочому стані). Недорого. Тел. 096 72 22 134.
- Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.
- Продам: гноєрозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногаражки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

РІЗНЕ

- Чищу та реставрую подушки, ковдри, перини (пересипаю, перешиваюю, кварцую). Під'їжджаю до кожного двору. Тел.: 066 70 45 841, 096 17 01 933.
- Продам механічну вагу (500 кг). Тел. 066 70 60 709.
- Продам: металопрофіль оцинкований (некондиція, ціна 80 грн/кв. м), кольоровий (90 грн/кв. м), металочерепицю (119 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 x 40 x 2, ціна 52 грн/п. м), прогони для огорожі (30 x 20 x 2, ціна 32 грн/п. м), арматуру (діам. 8, 10, 12), цемент (50 кг, 25 кг). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.
- Продам: торфобрикети, вугілля (сортове і для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: (0332) 24-34-23, 098 48 13 899, 050 52 37 811.
- Продам: балки, крокви, дошки, рейки, а також дрова паливні (тверді та м'яких порід), обрізки соснові. Тел. 096 94 03 394.
- Продам дрова твердої породи (дуб, граб). Можна чурки, рубані. Недорого. Тел.: 096 55 33 644, 066 55 33 644.
- Продам: жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокухт, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: щебінь, пісок, відсів, цемент М-500, цеглу червону, дрова твердої породи. Тел.: 095 53 55 663, 097 75 16 430.
- Продам: дрова (рубані, чурки, метрові), пісок, щебінь, цеглу, відсів, глину, чорнозем, торф, торфобрикети, цемент, бутувий камінь. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем «Бобкат». Тел.: 098 91 25 884, 050 60 97 986.
- Продам спокійну лошицю (2 роки 9 міс.) та тільну корову (11 років). Тел.: 095 38 44 643, 099 63 52 876.
- Продається велика робоча кобила (10 років, червона масть). Ціна 15 000 грн (Іваничівський район). Тел. 067 12 63 922.
- Куплю корів, биків, коней. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю корів, телят, коней, лоша (дорізи). Тел. 096 67 09 725.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Продам якісне насіння картоплі (німецька селекція). Тел.: 097 86 36 047, 068 89 92 134.

- У Луцьку продам насінневу картоплю (Беллароса, Вінета, Королева Анна, Лабелла, Гала). Тел. 050 95 90 654.
- Продам сіно, солом (в тюках), дрібну картоплю. Тел. 096 42 24 834.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив, утеплення фасадів. Тел. 098 39 05 559.
- Виконую будівельні роботи (покрівля даху, фасади та інше). Тел. 096 68 01 515.
- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМИ

- Загублений атестат про повну загальну середню освіту (серія СК № 23774963), виданий Коноплянською загальноосвітньою школою I — III ступенів Іванівської районної ради Одеської області на ім'я Добровольський Володимир Володимирович, вважати недійсним.
- Загублений диплом спеціаліста (серія ХА № 24015801), виданий 30.06.2004 р. Національною юридичною академією України імені Ярослава Мудрого на ім'я Турчак Лариса Григорівна, вважати недійсним.
- Загублений диплом магістра (серія ХА № 43129852), виданий 10.05.2012 р. Національним університетом «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» на ім'я Панасюк Володимир Валерійович, вважати недійсним.
- Загублену залікову книжку, видану деканатом економічного факультету Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Куран Анна Русланівна, вважати недійсною.
- Загублене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане Ківерцівською районною радою на ім'я Фень Олександр Сергійович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б № 309801), видане 30 грудня 2002 р. на ім'я Солонинчик Олена В'ячеславівна, вважати недійсним.
- Загублену залікову книжку, видану деканатом економічного факультету Східноєвропейського національного університету ім. Лесі Українки на ім'я Слабович Володимир Олегович, вважати недійсною.

РЕКЛАМА

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК
з дном — 20x20x40 без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУЄНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

Представництво польської агенції оголошує набір працівників на склади брендового одягу на околицях м. Лодзі

- ✓ Обов'язки: комплектація замовлення, упаковка, сортування. Робота в дві зміни по 8-12 годин 5-6 днів на тиждень.
 - ✓ Заробітна плата — від 20 000 грн+премії.
 - ✓ Безкоштовні обіди, чай, кави.
 - ✓ Житло: 325 грн/міс, хороші умови проживання. Зустрічає наш координатор.
 - Беремо по візах і по біометрії.
- Виготовляємо запрошення під вакансію для відкриття візи, надалі бажані можуть подаватися на карту побиту.
- Тел. вайбер UKR +38 050 845 45 80.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Ветерани карного розшуку УВС Волині повідомляють, що на 68 році пішов із життя після тяжкої хвороби колишній начальник відділення карного розшуку Рожищенського РВС

Володимир Васильович МЕЛІС.

Висловлюємо щире співчуття рідним та близьким покійного. Нехай земля буде пухом. Вічна йому пам'ять.

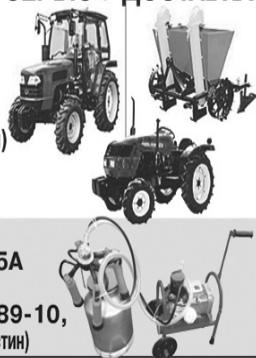
Комунальна установа «Управління будинком Волинської обласної ради» вивчає попит з метою передачі в оренду нежитлових приміщень, а саме:

- на третьому поверсі окремих кабінетів загальною площею 10 кв.м за адресою: м. Луцьк, просп. Перемоги, 14;
 - гаражне приміщення площею 22,00 кв.м за адресою: м. Луцьк, просп. Перемоги, 14;
 - гаражне приміщення площею 52,1 кв.м за адресою: м. Луцьк, вул. Січова, 22;
 - гаражне приміщення площею 38,3 кв.м, вул. Січова, 22.
- Заяви приймаються протягом 10 робочих днів від дня виходу оголошення.

За детальною інформацією звертатись за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кабінет 611, або за тел.: 77-82-71, 77-82-70, моб. (095)861-82-83.

ПРОДАЖ ● ГАРАНТІЯ ● СЕРВІС ● ДОСТАВКА

- мінітрактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Стеля

якісно швидко надійно

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Біатлон

Фото biathlon.com.ua.

Юля + Олена + Віта + Настя = медаль Чемпіонату світу!

ЦЬОГОРІЧ БЕЗ «ЗОЛОТА», ПРОТЕ ЗНОВУ ІЗ «БРОНЗОЮ»!

Біатлонна збірна України повертається з ЧС із медаллю.

Також наша делегація... зуміла вляпатися у скандальну ситуацію

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

В італійському Антгольці-Антерсельві завершився Чемпіонат світу з біатлону. Командний медальний залік виграла збірна Норвегії. А представниця цієї північної і дуже біатлонної країни Марте Ольсбю-Рейселанн стала справжньою мегамультимедалісткою турніру. 29-річна спортсменка спромоглася в семи гонках вибороти... сім медалей! П'ять із них золоті, а ще дві — бронзові.

Не туристами-статистами повертається з Італії і збірна України. Такого

дива, як торішнє «золото» ЧС Дмитра Підручного з нами, щоправда, цьогогоріч не трапилось. А ось у жіночій естафеті ми знову виборили «бронзу»! Медаль нам принесла четвірка у складі Анастасії Меркушиної, Юлії Джими, Віти Семеренко та Олени Підгрушної (торік в Естерсунді наш квартет «бронзовів» на три чверті у тому ж складі — лишень не було Підгрушної, натомість виступала Валентина Семеренко).

Ну, а ще ми вляпалися у скандал. Українці, як згодом з'ясувалося, по-дружньому «позичили» акредитацію росіянина Олександру Касперовичу, тренеру чи не найвідомішого у спортивному світі допінгожера Олександра

Логінова. Російський біатлоніст (який свого часу відбув тривалу дискваліфікацію за системне вживання заборонених препаратів) в Антгольці-Антерсельві сенсаційно виграв спринтерську гонку і був дуже близький до «золота» в гонці переслідування

(лишень промах на останній стрільбі відкинув його на «бронзову» позицію). У спортивну чистоту цих здобутків біатлонний світ відверто не повірив. А італійська поліція навіть провела у номерах Касперовича та Логінова обшуки. І ось тут велике-велике питання: як у руках росіян зі скандальною репутацією опинилася «синьо-жовта» акредитація?! Хоча, які там питання — «спорт поза політикою». До того

« 29-річна спортсменка спромоглася в семи гонках вибороти... сім медалей! П'ять із них золоті, а ще дві — бронзові. »

ж ми вже навіть не «братні народи», а просто «один народ» (дякувати Владіміру Владіміровичу, днями остаточно «просвітив» нас, нерозумних «українців») — якщо такими темпами піде, то на ЧС-2021 до словенської Поклюки можемо вже однією командою рушати. Бо ж, зрештою, нам «какая разніца»...

КОМАНДНИЙ МЕДАЛЬНИЙ ЗАЛІК ЧС-2020

М	Країна	Золото	Срібло	Бронза	Всього
1	Норвегія	6	3	2	11
2	Франція	3	2	3	8
3	Італія	2	2	0	4
4	Росія	1	0	1	2
5	Німеччина	0	4	1	5
6	США	0	1	0	1
7	Чехія	0	0	2	2
8	Австрія	0	0	1	1
8	Україна	0	0	1	1
8	Швеція	0	0	1	1
Всього		12	12	12	36

Рецепти страв, які зроблять ваш вечір незабутнім

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

13 лютого 2020 року №2(16) Ціна 10 грн

Лілія Сандулеса любить число «СІМ» і цим дратує свого шостого (!) коханого

• особистість Зірка 1990-х тільки офіційно була заміжня чотири рази! Зараз їй за 60, і вона запевняє, що, як і завжди, готова до нових почуттів

Одна з найбагатших жінок світу Мелінда Гейтс

• Зривав історію кохання «Двама в парі» вийшли на екрані, але обидва поки не розлучилися

• Коти не могли ходити, Саша носив мене на руках»

• НЕДУГА МАЙБРЕВІ? Все працює нормально! Куди їдете? Ми завжди поруч!

Ще у продажу!!!

Читайте у лютому випуску іншого нашого видання «Так ніхто не кохав»

Лілія Сандулеса любить число сім і цим дратує свого шостого (!) коханого

Як перевірити, чи любить вас ваш чоловік

На весіллі наречений встав з інвалідного візка і рушив назустріч своїй обраниці

Дружина Білла Гейтса підкорила його серце тим, що обіграла у математичній грі

Запитуйте у відділеннях зв'язку і у ваших листонош!

Газета **ВОЛИНЬ**

www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск

ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передруж або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодиїсть», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою — друкується на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора

Ульчіш Василь Михайлович	72-39-89
Світліковська Галина Йосипівна	72-20-07
Рузак Петро Макарівич	72-38-94
Римар Микола Анатолійович	72-38-94
Наумук Сергій Васильович	72-51-02

Відповідальний секретар

Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря

Харчук Олена Андріївна	72-06-66
Місюк Олена Миколаївна	72-06-66

Головний юридичний редактор

Місюк Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер

Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Місцевого самоврядування і сільського життя

Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації

Козлова Мирослава Павлівна 72-61-21

Відділ інтернет-новин

Криштоф Олег Степанович 72-51-02

Економіки

Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури

Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу

Борох Сергій Іванович 77-07-70

Листів і зв'язків із читачами

Коваленко Оксана Анатоліївна 72-39-32

Приватних оголошень

Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент

Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспондент

Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»

п/р UA20303440000026008055520122

КБ «ПриватБанк», МФО 303440

ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.

Обсяг 3 друку. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Регістраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тижневий тираж 50005. Замовлення № 1162.

Футбол

Лісабонським «орлам» хвоста у Харкові трохи обскубли

Остаточко ж доля путівки в 1/8 Ліги Європи вирішуватиметься післязавтра в Португалії

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Ліга Європи-2020. 1/16 фіналу. Перший матч. «Шахтар» (Донецьк, Україна) — «Бенфіка» (Лісабон, Португалія) — 2:1 (1:0 — Алан Патрік, 56 хв.; 1:1 — Піцці, 66 хв. (з пенальті); 2:1 — Віктор Коваленко, 72 хв.)

20 лютого. Харків. Стадіон ОСК «Металіст». Головний суддя Боббі Мадден (Шотландія).

Донецький «Шахтар» справив доволі симпатичне враження на старті «єврокубкової весни». Підопічні португальця Луїша Каштру здобули домашню перемогу над лісабонською «Бенфікою» в першому матчі 1/16 фіналу Ліги Європи.

«Гірники» забили ще в першому таймі — м'яч у ворота відправив Марлос. Проте головний суддя Боббі Мадден скасував гол після «поради» із системою VAR.

Тож усі головні події у цьому матчі розгорнулися вже після перерви. Спочатку бразилець Алан Патрік кладе м'яч у кут воріт вивіреном більярдом ударом з-поза меж штрафного майданчика. Але вже за 10 хвилин «орли» відігралися — португалець Піцці реалізує пенальті (його призначили знову після системи VAR) і забиває стратегічно важливий для «Бенфіки» гол на виїзді.

Та невдовзі Віктор Коваленко холоднокровно точним ударом (сенсаційно, як для нього) виводить господарів поля вперед і встановлює остаточної рахунок у матчі — 2:1.

Для португальців цей результат не є катастрофічним — удома їх влаштує перемога 1:0. Проте забивати треба саме їм — тож перевага таки на боці «Шахтаря».

Матч-відповідь відбудеться вже у четвер, 27 лютого, в Лісабоні.

ЗА ВОРОТАМИ

Луїш КАШТРУ, головний тренер «Шахтаря»:

«Шахтар» провів хороший поєдинок, домінував, тримав м'яч і не просто контролював, а постійно намагався створювати моменти. Але й «Бенфіка» була сильною і демонструвала гідну гру. Я вже говорив, що це команда рівня Ліги чемпіонів.

VAR не дуже любить «Шахтар». Сьогодні знову це повторилося, як і в грі з «Аталантою», де нам не зарахували гол. У цьому матчі знову було кілька незрозумілих моментів із цією системою. Однак нічого страшного, з цим потрібно жити...

Я сподіваюся, що після гри в Лісабоні ми продовжимо свій єврокубковий сезон. Також не можу не згадати про наших уболівальників, які створили чудову атмосферу на стадіоні в Харкові, і про імпульс, який вони передали команді. Це дуже нам допомогло». ■

